

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 février 2005

PROJET DE LOI

portant des dispositions diverses relatives
aux délais, à la requête contradictoire
et à la procédure en
règlement collectif de dettes

AMENDEMENTS

N° 2 DE M. WATHELET

Art. 3

Remplacer les mots «et 13°, 580, 2°, 3°, 6° à 18°, 581, 2°, 3°, 9° et 10°» **par les mots** «et 13°, 579, 580, 2°, 3°, 6° à 18°, 581, 2°, 3°, 9° et 10°».

JUSTIFICATION

En vertu du projet de loi, la communication au ministère public se justifie en matière de sécurité sociale, vu l'application de règles d'ordre public. Il peut s'agir d'affaires portant sur des sommes importantes et qui peuvent bénéficier à l'État ou au régime de sécurité sociale, ou d'affaires mettant en cause des principes d'ordre public, en particulier à propos de l'assujettissement ou non à la sécurité sociale des travailleurs salariés ou au statut social des travailleurs indépendants (problème des faux indépendants ou des faux salariés).

Documentss précédents :

Doc 51 **1309/ (2003/2004)** :

001 : Projet de loi.
002 : Avis du Conseil Supérieur de la Justice.
003 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 februari 2005

WETSONTWERP

houdende bepalingen betreffende
de termijnen, het verzoekschrift op
tegenspraak en de procedure van
collectieve schuldenregeling

AMENDEMENTEN

Nr. 2 VAN DE HEER WATHELET

Art. 3

De woorden «en 13°, 580, 2°, 3°, 6° tot 18°, 581, 2°, 3°, 9° en 10°» **vervangen door de woorden** «en 13°, 579, 580, 2°, 3°, 6° tot 18°, 581, 2°, 3°, 9° en 10°».

VERANTWOORDING

Krachtens het wetsontwerp is de mededeling aan het openbaar ministerie verantwoord inzake sociale zekerheid, gelet op de toepassing van regels van openbare orde. Het kan gaan om zaken die betrekking hebben op aanzienlijke bedragen en die de Staat of het stelsel van sociale zekerheid ten goede kunnen komen, of om zaken waarbij principes van openbare orde in het gedrang komen. Daarbij kan in het bijzonder worden gedacht aan aangelegenheden in verband met de al dan niet onderwerping aan de sociale zekerheid van de werknemers of aan het sociaal statuut van de zelfstandigen (probleem van de schijnzelfstandigen of de schijnwerknemers).

Voorgaande documenten :

Doc 51 **1309/ (2003/2004)** :

001 : Wetsontwerp.
002 : Advies van de Hoge Raad voor de Justitie.
003 : Amendementen.

La communication au ministère public se justifie pour les mêmes raisons d'ordre public en matière d'accidents du travail et de maladies professionnelles, d'autant plus si leur est appliquée la requête simplifiée de l'article 704 du Code judiciaire.

N° 3 DE M. WATHELET

Art. 3

Compléter l'article 764, alinéa 1er, 10° du Code judiciaire comme suit:

«Il en est de même en ce qui concerne les demandes prévues à l'article 582, 8°, pour l'application des articles 1675/11, 1675/12 et 1675/13.»

JUSTIFICATION

Dans l'exposé des motifs du projet 1310, le gouvernement fait valoir que l'effectivité de la loi et ses finalités pourraient être rencontrées de manière encore plus optimale, grâce au concours et à l'expérience des juridictions du travail et de l'auditorat du travail. Le gouvernement souligne que l'auditorat et le tribunal du travail disposent d'une expérience et de moyens d'investigation qui leur permettent de cerner encore mieux les réalités sociales rencontrées par les personnes surendettées. Or, ni le projet 1310 ni le projet 1309 ne prévoient la communication obligatoire de ces causes au ministère public. Le gouvernement n'a pas jugé nécessaire de le prévoir de manière automatique. Le Conseil d'État dans son avis relève qu'aucune disposition du projet ne précise dans le contentieux du règlement collectif de dettes, le rôle exact de l'auditorat du travail.

Il ne se justifie pas d'obliger l'auditorat du travail à intervenir dans toutes les décisions, parfois purement d'ordre ou d'organisation, que le tribunal du travail serait amené à prendre en matière de règlement collectif de dettes.

En revanche, la communication obligatoire au ministère public se justifie, comme la formation à trois juges, pour les décisions les plus importantes, à savoir l'imposition d'un plan de règlement judiciaire (art. 1675/11 et 1675/12) et la remise totale ou partielle de dettes (article 1675/13). Dans ce dernier cas, en particulier, qui peut mettre en jeu des dettes et des principes d'ordre public, le tribunal doit pouvoir compter sur les moyens d'investigation dont l'auditorat du travail dispose par le biais de l'article 138 du Code. La remise totale ou partielle de dettes peut en effet se rapprocher de l'aide sociale à la charge des CPAS, matière dans laquelle l'intervention du ministère public est obligatoire.

De mededeling aan het openbaar ministerie is om dezelfde redenen van openbare orde verantwoord inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten, zeker als daarop het vereenvoudigd verzoekschrift bedoeld in artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek wordt toegepast.

Nr. 3 VAN DE HEER WATHELET

Art. 3

Artikel 764, eerste lid, 10°, van het Gerechtelijk Wetboek aanvullen met de volgende bepaling:

«Dat geldt ook voor de vorderingen bedoeld in artikel 582, 8°, voor de toepassing van de artikelen 1675/11, 1675/12 en 1675/13.»

VERANTWOORDING

De regering geeft in de memorie van toelichting aan dat de wet en zijn doelstellingen nog meer effect zou kunnen sorteren dankzij de medewerking en de ervaring van de arbeidsgerechten en de arbeidsauditoraten. De regering wijst erop dat het arbeidsauditoraat en het arbeidsgerecht over een ervaring en onderzoeksmiddelen beschikken die hun de mogelijkheid bieden de sociale problemen waarmee de mensen met een overmatige schuldenlast te kampen hebben nog beter af te bakken. Noch het wetsontwerp 1310, noch het wetsontwerp 1309 voorzien echter in de verplichte mededeling van die zaken aan het openbaar ministerie. De regering heeft het niet nodig geacht te bepalen dat zulks automatisch dient te gebeuren. De Raad van State wijst er in zijn advies op dat geen enkele bepaling van het wetsontwerp aangeeft wat de precieze rol van het arbeidsauditoraat is in de geschillen over de collectieve schuldenregeling.

Het is niet verantwoord het arbeidsauditoraat ertoe te verplichten te interveniëren in alle – soms louter op de orde of de organisatie betrekking hebbende – beslissingen die de arbeidsrechtbank zou moeten nemen inzake collectieve schuldenregeling.

De mededeling aan het openbaar ministerie is, net als het college van drie rechters, daarentegen wel verantwoord voor de meer belangrijke beslissingen, namelijk voor het opleggen van een gerechtelijke aanzuiveringsregeling (artikelen 1675/11 en 1675/12) en de gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van schulden (artikel 1675/13). Meer bepaald in dat laatste geval, waarbij schulden en principes van openbare orde kunnen betrokken zijn, moet de rechtbank kunnen rekenen op de onderzoeksmiddelen waarover het arbeidsauditoraat beschikt via artikel 138 van het Wetboek. De gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van schulden kan immers nauw aansluiten bij de maatschappelijke dienstverlening ten laste van de OCMW's, en in die aangelegenheid is het optreden van het openbaar ministerie verplicht.

N° 4 DE M. WATHELET

Art. 4

A l'article 704, § 2, du Code judiciaire, proposé, insérer entre le chiffre «508/16» et le chiffre «580», le chiffre «579».

JUSTIFICATION

La matière des accidents du travail et des maladies professionnelles visée à l'article 579 du Code, relève de la sécurité sociale au sens large. Les demandes en ces matières doivent, par analogie, pouvoir être introduites par la requête simplifiée de l'article 704, outre la citation. Il ne se justifie pas d'exiger en ces matières les formes plus contraignantes de la requête contradictoire.

N° 5 DE M. WATHELET

Art. 4

Au § 1er de l'article 704 proposé, remplacer les mots «Devant le tribunal du travail» par les mots «Dans les matières énumérées aux articles 578, 580, 4°, et 582, 3° et 6°,».

JUSTIFICATION

Il convient de ne prévoir la requête contradictoire qu'en matière de relations individuelles de travail (article 578), de relations collectives de travail (article 582, 3° et 6° - institutions et fonctionnement des organes de concertation dans les entreprises), et pour les contestations entre organismes sociaux (article 580, 4°).

Les demandes portant sur la récupération par l'ONSS ou par les caisses d'assurances sociales de cotisations sociales de travailleur salarié ou indépendant non payées par les employeurs ou les travailleurs indépendants eux-mêmes, doivent, selon le principe général en matière de récupération de créance, être introduites par citation. Il ne se justifie pas que la collectivité prenne en charge des frais qui doivent finalement être assumés par les débiteurs récalcitrants, puisque c'est leur défaillance qui justifie le recours au pouvoir judiciaire.

Nr. 4 VAN DE HEER WATHELET

Art. 4

In het ontworpen artikel 704, § 2, tussen het woord «508/16,» en het woord «580,», het woord «579,» invoegen.

VERANTWOORDING

De in artikel 579 van het Wetboek bedoelde aangelegenheid van de arbeidsongevallen en de beroepsziekten behoort tot de sociale zekerheid in de ruime zin. De vorderingen terzake moeten, *mutatis mutandis*, kunnen worden ingediend aan de hand van de vereenvoudigde vordering van artikel 704, naast de dagvaarding. Het is niet verantwoord om in die aangelegenheden de dwingender vormen van het verzoekschrift op tegenspraak te eisen.

Nr. 5 VAN DE HEER WATHELET

Art. 4

In het ontworpen artikel 704, § 1, de woorden «Voor de arbeidsrechtbank» vervangen door de woorden «In de aangelegenheden, opgesomd in de artikelen 578, 580, 4°, en 582, 3° en 6°,».

VERANTWOORDING

Het is zaak alleen in het verzoekschrift op tegenspraak te voorzien wanneer het gaat om individuele arbeidsverhoudingen (artikel 578), om collectieve arbeidsverhoudingen (artikel 582, 2° en 6° - betreffende de instelling en de werking van de overlegorganen in de ondernemingen) alsmede voor geschillen tussen de sociale instellingen (artikel 580, 4°).

Verzoeken tot terugvordering, door het RIZIV of door de sociale verzekeringskassen, van sociale bijdragen van de loontrekkende of de zelfstandige, die niet betaald werden door de werkgevers dan wel door de zelfstandigen zelf moeten, overeenkomstig het algemeen geldend principe inzake schuldvorderingen, bij dagvaarding worden ingeleid. Het gaat niet aan dat de gemeenschap zou moeten opdraaien voor kosten die uiteindelijk verschuldigd zijn door schuldenaars die zich als onwillige betalers gedragen: het feit dat zij in gebreke zijn gebleven, is immers het feit dat de vordering bij de rechterlijke macht rechtvaardigt.

N° 6 DE M. WATHELET

Art. 7

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 7. — L'article 1675/8, alinéa 2, du même Code, inséré par la même loi, annulé partiellement par l'arrêt n° 46/2000 du 3 mai 2000 de la Cour d'arbitrage, est remplacé par la disposition suivante:

«En toute hypothèse, le tiers tenu au secret professionnel ou au devoir de réserve, à l'exception de l'avocat et du médecin, ne peut se prévaloir de celui-ci. Les articles 877 à 882 lui sont applicables.».

JUSTIFICATION

L'article 7 du projet modifie l'article 1675/8, alinéa 2, du Code judiciaire en vue de tenir compte de son annulation partielle par l'arrêt de la Cour d'arbitrage n° 46/2000 du 3 mai 2000.

La Cour d'arbitrage a annulé cet alinéa en tant qu'il s'applique aux avocats. Après avoir reconnu que la levée du secret professionnel est une mesure pertinente pour garantir la transparence patrimoniale, la Cour relève : «S'il est vrai que la règle du secret professionnel doit céder lorsqu'une nécessité l'impose ou lorsqu'une valeur jugée supérieure entre en conflit avec elle, la Cour observe que l'article 1675/8, alinéa 2, du Code judiciaire établit une levée du secret professionnel absolue et *a priori*. Les travaux préparatoires justifient cette mesure par une renonciation implicite à laquelle procéderait le débiteur en introduisant sa demande de règlement collectif de dettes. Une telle renonciation, présumée, anticipée, et accomplie sans que celui qui la fait ne puisse évaluer sur quel objet précis elle portera et si elle n'est pas, éventuellement, contraire à ses intérêts, ne saurait justifier, au même titre que la théorie de l'état de nécessité ou du conflit de valeurs, une atteinte de cette ampleur à la garantie que représente pour le débiteur et pour son avocat, le secret professionnel» (C.A., arrêt 46/2000, du 3 mai 2000, considérant B.8.1.).

La question se pose de savoir si par l'ajout proposé à l'article 7, le texte rencontre la critique d'inconstitutionnalité retenue par la Cour d'arbitrage.

Nous ne le pensons pas. Comme le note le Conseil d'État, le renvoi à l'article 878 du Code judiciaire (production de documents) figure expressément dans l'alinéa 2 de l'article 1675/8 du Code judiciaire. La Cour d'arbitrage n'a cependant pas eu égard à ce texte, pas plus qu'au pouvoir de contrôle qu'il confère au juge. « En précisant que les tiers tenus au secret professionnel ne peuvent se prévaloir de celui-ci «sauf pour ceux à faire valoir leurs observations au juge par écrit ou en chambre du conseil», l'avant-projet se borne à reproduire ce que prévoit

Nr. 6 VAN DE HEER WATHELET

Art. 7

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 7. — Artikel 1675/8, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door dezelfde wet en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 46/2000 van het Arbitragehof van 3 mei 2000, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Hoe dan ook kunnen derden die het beroepsgeheim of de zwaarwichtigheid in acht moeten nemen, met uitzondering van advocaten en artsen, zich daar niet op beroepen. De artikelen 877 tot 882 zijn op hen van toepassing.».

VERANTWOORDING

Het ontworpen artikel 7 wijzigt artikel 1675/8, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde rekening te houden met de gedeeltelijke vernietiging ervan door het Arbitragehof (arrest nr. 46/2000 van 3 mei 2000).

Het Arbitragehof heeft voornoemd lid vernietigd in zoverre het van toepassing was op advocaten. Het Hof erkent weliswaar dat de opheffing van het beroepsgeheim een pertinente maatregel is om de transparantie van het vermogen te waarborgen, maar het stipt tegelijk aan dat, «[ook] al moet de regel van het beroepsgeheim wijken in geval van nood of wanneer een hoger geachte waarde hiermee in strijd is, [...] artikel 1675/8, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek een absolute en *a priori* opheffing van het beroepsgeheim vastlegt. In de parlementaire voorbereiding wordt die maatregel verantwoord door de impliciete verzekering die de schuldenaar zou doen wanneer hij zijn verzoek tot collectieve schuldenregeling indient. Een dergelijke veronderstelde verzekering, die van tevoren vastligt, en verwezenlijkt wordt zonder dat de schuldenaar die verzaakt kan inschatten waarop de verzekering precies betrekking heeft en of zij eventueel niet strijdig is met zijn belangen, kan niet om dezelfde reden als de theorie van de noodtoestand of het waardenconflict een zodanige inbreuk verantwoorden op de waarborg die het beroepsgeheim voor de schuldenaar en voor zijn advocaat betekent» (Arbitragehof, arrest nr. 46/2000 van 3 mei 2000, considerans B.8.1.).

De vraag rijst of de in uitzicht gestelde toevoeging aan artikel 7 een oplossing aanreikt voor de door het Arbitragehof aan het licht gebrachte ongrondwettigheid.

Volgens ons niet. Zoals de Raad van State aangeeft, wordt in het tweede lid van artikel 1675/8 van het Gerechtelijk Wetboek uitdrukkelijk verwezen naar artikel 878 van datzelfde Wetboek (overlegging van stukken). Het Arbitragehof heeft echter geen rekening gehouden met die tekst, noch met de controlebevoegdheid die dat artikel aan de rechter verleent. «Door te preciseren dat derden gehouden tot het beroepsgeheim zich daarop niet kunnen beroepen, «behalve in het geval dat zij aan de rechter hun opmerkingen bij geschrift of in raadkamer voor-

déjà l'article 878, alinéa 2, du Code judiciaire. Eu égard à la motivation de l'arrêt de la Cour d'arbitrage, il est, dès lors douteux que cet ajout rencontre à suffisance le grief retenu par la Cour à l'appui de son annulation». (Avis du Conseil d'État, DOC. 51 1309/001, p. 44-45).

Dans son avis rendu sur la question, l'Ordre des barreaux francophones et germanophone estime que l'article 458 du Code pénal suffit pour répondre à l'objectif visé : il appartient à chaque avocat, après avoir éventuellement pris le conseil de son bâtonnier, de déterminer si l'objectif de transparence patrimoniale doit être préféré aux exigences strictes du secret professionnel.

Cette situation peut être comparée au problème de la saisie-arrêt pratiquée entre les mains d'un avocat. L'OBFG a pris un règlement le 15 mars 2004 aux termes duquel, dès réception de l'acte de saisie-arrêt ou de contrainte, l'avocat tiers-saisi, qui en principe est tenu d'invoquer le secret professionnel, prend l'avis de son bâtonnier. L'avocat apprécie ensuite si la détention des sommes et effets est ou non couverte par le secret professionnel.

L'OBFG est donc partisan du maintien de l'article 1675/8 en l'état, c'est-à-dire dans sa formulation postérieure à l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 3 mai 2000 (suppression de l'alinéa 2 de cet article), chaque avocat ayant à se déterminer, en conscience, sur les suites qu'il appartient de réserver à l'injonction qui lui serait faite.

La position de l'*Orde van Vlaamse Balies* est identique. L'OVB rappelle le caractère «renforcé» du secret professionnel touchant les avocats et les médecins, tel que l'a souligné la Cour d'arbitrage (Arrêt CA 26/1996, 27 mars 1996 et arrêt 46/2000 du 3 mai 2000). Ce secret professionnel a une base morale, légale d'ordre public (art. 458 C. Pénal) mais aussi déontologique, ce qu'a déjà rappelé la Cour de cassation. L'OVB en conclut que la meilleure solution pour rencontrer le grief soulevé par la Cour d'arbitrage dans son arrêt n° 46/2000 serait de supprimer purement et simplement l'article 1675/8, alinéa 2 du Code judiciaire.

Il nous semble cependant que le maintien de l'application de l'alinéa 2 à l'égard de tout tiers, à l'exception des avocats, rencontrerait plus correctement le grief soulevé par la Cour d'arbitrage, en ce qu'il donnerait pleine mesure au caractère «renforcé» du secret professionnel liant les avocats. Pour ces personnes, l'article 458 du Code pénal serait pleinement d'application. Cette proposition est formulée également par l'OVB dans son avis rendu sur l'article 7 du présent projet. Le présent amendement s'inscrit dans cette logique, tout en étendant l'exception aux médecins, qui doivent aussi bénéficier de ce régime particulier.

dragen», beperkt het voorontwerp zich ertoe over te nemen wat reeds wordt voorgeschreven bij artikel 878, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek. Gelet op de motivering van het arrest van het Arbitragehof is het daarom twijfelachtig of die toevoeging voldoende tegemoet komt aan de grief die het Hof tot staving van de vernietiging ervan heeft aangevoerd» (advies van de Raad van State, DOC 51 1309/001, blz. 44-45).

In zijn advies aangaande dat knelpunt heeft de *Ordre des barreaux francophones et germanophone* (OBFG) geoordeeld dat artikel 458 van het Strafwetboek volstaat om de aldus vooropgezette doelstelling te bereiken. Het komt namelijk elke advocaat toe om, na eventueel advies te hebben ingewonnen bij zijn stafhouder, te bepalen of de nagestreefde transparantie inzake het vermogen de bovenhand moet halen op de strikte beperkingen inzake het beroepsgeheim.

Die situatie valt te vergelijken met het knelpunt van het derden-beslag bij een advocaat. Op 15 maart 2004 heeft de OBFG een voorschrift uitgevaardigd op grond waarvan de advocaat/derde-beslagene, die in beginsel verplicht is zich op het beroepsgeheim te beroepen, het advies moet inwinnen van zijn stafhouder zodra hij de akte van het derden-beslag of het dwangbevel ontvangt. Vervolgens oordeelt de advocaat of het bezit van de bedragen en tegoeden al dan niet onder het beroepsgeheim valt.

De OBFG geeft er dus de voorkeur aan artikel 1675/8 in stand te houden, dat wil zeggen in de formulering die van kracht is geworden ná het arrest van het Arbitragehof van 3 mei 2000 (opheffing van het tweede lid van het artikel). Een en ander houdt in dat elke advocaat in eer en geweten moet beslissen welk gevolg hij aan het tot hem gerichte bevel geeft.

De Orde van Vlaamse Balies (OVB) is dezelfde mening toegedaan. De OVB wijst erop dat het beroepsgeheim van de advocaten en de artsen strenger werd gemaakt, zoals het Arbitragehof overigens heeft aangegeven (arrest nr. 26/1996 van 27 maart 1996 en arrest nr. 46/2000 van 3 mei 2000). Het Hof van Cassatie heeft al in herinnering gebracht dat het beroepsgeheim een morele grondslag en een wettelijke grondslag van openbare orde (artikel 458 van het Strafwetboek) heeft, maar ook een deontologische grondslag. Daaruit concludeert de OVB dat de beste manier om tegemoet te komen aan de in arrest nr. 46/2000 van het Arbitragehof geuite kritiek erin zou bestaan artikel 1675/8, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek gewoon weg te laten.

Niettemin komt het ons voor dat de kritiek van het Arbitragehof nog beter zou kunnen worden beantwoord door het bewuste tweede lid wél te blijven toepassen op elke derde, behalve op advocaten. Aldus zou voormelde verstrenging van het beroepsgeheim van de advocaten pas volledig tot haar recht komen. Artikel 458 van het Strafwetboek zou dan weer wel volledig op hen van toepassing zijn. Dit voorstel wordt eveneens geformuleerd in het door de OVB uitgebrachte advies over artikel 7 van dit wetsontwerp. Dit amendement ligt in het verlengde daarvan, maar breidt de uitzondering ook uit tot de artsen, die eveneens die specifieke regeling moeten kunnen genieten.

N° 7 DE M. WATHELET

Art. 9

Apporter à l'article 1675/10, § 3bis, proposé, les modifications suivantes:

1) **insérer au 1° après le mot «fiscales» le mot «et non fiscales»;**

2) **compléter le 1° par les mots «ou d'amendes pénales».**

JUSTIFICATION

Cette précision permet de viser également le receveur des domaines chargé de recouvrer les amendes pénales, qui ne constituent pas une dette fiscale.

Cela rejoint la suggestion faite à cet égard par le Conseil supérieur de la Justice dans son avis (DOC 51 Ch. 1309/002).

N° 8 DE M. WATHELET

Art. 27

Remplacer le chiffre «2005» par le chiffre «2007».

JUSTIFICATION

Les dispositions du projet ne peuvent manifestement plus entrer en vigueur au 1er janvier 2005.

Les greffes des tribunaux du travail, doivent, pour faire face à l'augmentation considérable de leurs tâches administratives, pouvoir disposer d'un système informatique performant, tel que celui promis par le projet Phénix. De plus, la généralisation de la requête ne peut, pour les mêmes motifs, entrer en vigueur en même temps que le transfert du contentieux en règlement collectif de dettes.

Melchior WATHELET (cdH)

Nr. 7 VAN DE HEER WATHELET

Art. 9

In het ontworpen artikel 1675/10, § 3bis, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1) **in het 1°, tussen het woord «fiscale» en het woord «schuldvorderingen», de woorden «en niet-fiscale» invoegen;**

2) **het 1° aanvullen met de woorden «of strafrechtelijke geldboeten».**

VERANTWOORDING

Deze precisering maakt het mogelijk de bepaling tevens betrekking te laten hebben op de ontvanger van de domeinen, belast met de invordering van de strafrechtelijke geldboeten, die geen fiscale schuld vormen.

Dat sluit aan bij wat de Hoge Raad voor de Justitie terzake in zijn advies heeft gesuggereerd (DOC 51 Kamer 1309/002).

Nr. 8 VAN DE HEER WATHELET

Art. 27

Het woord «2005» vervangen door het woord «2007».

VERANTWOORDING

De in het wetsontwerp vervatte bepalingen kunnen onmogelijk nog per 1 januari 2005 in werking treden.

Om het hoofd te bieden aan de aanzienlijke stijging van hun administratieve taken, moeten de griffies van de arbeidsrechtbanken over een behoorlijk uitgerust informaticasysteem kunnen beschikken, zoals dat in het raam van het zogenaamde Feniksproject beloofd werd. Daar komt nog bij dat de veralgemening van het verzoekschrift om diezelfde redenen nooit tegelijkertijd met de overdracht van de geschillen inzake de collectieve aanzuiveringsregeling in werking kan treden.